

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Пловдив, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Габриел Р. Русев

при участието на секретаря Катя Ж. Чокоевска
като разгледа докладваното от Габриел Р. Русев Административно
наказателно дело № 20255330206512 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН и е образувано по подадена жалба на д-р Д. Р. Г., против наказателно постановление № 42 от 29.09.2025г. издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН) гр. София, с което на основание чл.229, ал.1 от Закона за здравето, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лева, за извършено нарушение на чл.86, ал.1, т. 3 от Закона за здравето във връзка с чл.81, ал.2, т.1 от Закона за здравето, както и на основание чл. 116к, ал.1 от Закона за лечебните заведения, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300.00 лева, за извършено нарушение на Раздел I, т.6.7. от Наредба № 51/26.11.2010г. за утвърждаване на Медицински стандарт „Детска дентална медицина“ във връзка с чл.6, ал.1 от ЗЛЗ. В жалбата си сочи, че наказателното постановление било незаконосъобразно. Моли съда да отмени наказателното постановление. Претендира разноси.

Въззиваемата страна не взема писмено становище.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят не се явява, не се и се представлява. В депозираните до съда по хода на делото становище и писмени бележки поддържа изложените в жалбата аргументи и моли съда да отмени наказателното постановление.

В открито съдебно заседание, въззиваемата страна се представлява от процесуалният си представител юрисконсулт М. Й., която оспорва подадената жалба и моли съда да потвърди наказателното постановление.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и становището на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

В АУАН и издаденото наказателно постановление е приета за установена следната фактическа обстановка – въз основа на Заповед № РД-13-384/07.04.2025 г. на заместник изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор” (ИАН) в периода от 07.04.2025г. до 11.04.2025г. е била извършена проверка на лечебното заведение (ЛЗ) заведение „Медикус Алфа Специализирана хирургична болница за активно лечение /СХБАЛ/“ ЕООД, с адрес на дейност: гр. Пловдив, ул. „Велико Търново” № 21. Предмет на проверката била извънредна, по самосезиране, във връзка с медийна публикация, относно дете, починало при дентална манипулация.

В резултат на извършената проверка се установило, че „Медикус Алфа СХБАЛ“ ЕООД осъществява дейност, съгласно Разрешение за осъществяване на лечебна дейност № СБ - 358/20.05.2011 г., издадено на основание чл. 46, ал. 2 и чл. 50, ал. 2 от ЗЛЗ от Министерство на здравеопазването. Съгласно същото разрешение „Медикус Алфа СХБАЛ“ ЕООД осъществява дейността си на адрес: гр. Пловдив, ул. „Велико Търново” № 21, а извършваните от „Медикус Алфа СХБАЛ“ ЕООД дейности са: Диагностика и лечение на заболявания, когато лечебната цел не може да се постигне в условията на извънболнична помощ; Диагностика и консултации, поискани от лекар или лекар по дентална медицина от други лечебни заведения, като включените медицински специалности са Хирургия, Ортопедия и травматология, Лицево-челюстна хирургия, Анестезиология и интензивно лечение; Урология, Отделение по Анестезиология и интензивно лечение е с второ ниво на компетентност.

Съгласно Договор за предоставяне на медицински услуги № 25/2025 г. с

„Медикус Алфа СХБАЛ“, д-р Д. Р. Г., в качеството си на лекар по дентална медицина, извършва дейности „за постигане на следния резултат: обезпечаване приема на пациенти за тази специалност, в съответствие с добрата медицинска практика и съответния медицински стандарт.” Същата притежава Диплома за завършено виеше образование по специалност стоматология (1989 г.), Диплома за специалност „Терапевтична стоматология (1999 г.), Диплома за специалност „Оперативно зъболечение и ендодонтия” (2004 г.) и Диплома за специалност „Обща стоматология” (2005 г.).

На 04.04.2025 г. детето А. Г. Р., на 6 г., било прието за хоспитализация с ИЗ № 628, без отразена дата, болнична стая № 202, насочено към стационара от д-р Г.. В ИЗ се съдържали само резултати от клинично-лабораторни изследвания от същата дата, видно от които се наблюдавали повишени стойности на лимфоцити и понижени стойности на неутрофили, хемоглобин и хематокрит. Приложен бил Амбулаторен лист № 12 от 10.01.2025г., издаден от д-р Г., с отразено следното: „Анамнеза: Детето е доведено за консултация по повод множествени разрушения на зъбите, придружени от повишена чувствителност и болки. Отказва да бъде лекувано по рутинните методи в кабинет. Обективно: От обективното изследване се установява силно поразено от кариозни лезии съзъбие. Зъбите са обхванати повсеместно и дифузно от кариес и неговите усложнения. Назначена е ОПГ, от която се установяват кариеси па 55, 54, 53, 52, 51, 61,62, 63,64, 65, 75, 74, 73, 84, 85 зъби (75,74,84 пулпити). Предвид големия обем от патология, както и негативното поведение на детето към стоматологичното лечение е взето решение лечението да се проведе под обща анестезия в няколко етапа. Поради данни за съпътстващи инфекциозни заболявания на тази първа консултация детето не беше планирано. Изчака се оздравяването му и първото планиране на лечението беше направено за 20.01.2025г.”

На 04.04.2025г.- датата на хоспитализацията, бил проведен консултативен преглед от д-р М., анестезиолог, за който бил предоставен попълнен Амбулаторен лист с отразено следното: „Анамнеза и статус: St. preasens physic, norm. - Дих. с-ма - двустр. везик.ди- шане - CCC - РСД Р-96 RR 100/65 - Корем - мек, респираторно подвижен - отделит. с-ма - б.о. - кожа и видими лигавици - бледорозови Параклиника: НЬ — 117 g/l RBC - 4.2 T/l WBC - 7.3 G/l PLT - 414 G/l Ht - 0.34 Glue. - 4.8 mmol/l Диагноза: Pulpitis chr. ulcerosa. Лечение: (не се чете) Sanatio dentorum Препоръки: ASA I...”

Видно от Медицински доклад от д-р Д. Г.: На 04.04.2025г. „Лечението е

проведено под обща интубационна трансназална анестезия. Първи етап на лечението: Извърши се: 1. Кариес профунда 85 зъб - obturation от фотополимер. 2. Пулпитис хроника улцероза 74, 75, 84 зъби, механична и химична обработка, Bio Root, obturation от фотополимер.“

Изискана била информация от РЗОК-Пловдив, предоставена от персонализираната информационна система на НЗОК, от която е видно следното:

Детето е било хоспитализирано в „УМБАЛ Каспела“ ЕООД, Пловдив на 21.08.2023 г. и е изписано на 23.08.2023 г. Извадка от Операционен протокол: „Вид анестезия, находка, извършена интервенция: аденоидектомия без тонзилектомия: Под обща интубационна анестезия се постави усторазтворител по Дейвис. След визуализиране на епифаринкса, с помощта на аденотом се отстраниха аденоидните вегетации от свода, задна стена и латералните колони на епифаринкса. Извърши се Щателна хемостаза. Липсва кървене.“ На 26.03.2025 г. е осъществен преглед от ОПЛ - Д-р З. Д. Т. - П., като е извършена реимунизация и е поставена четириккомпонентна ваксина срещу дифтерия, тетанус, коклюш, полиомиелит.

В становището си д-р Д. Г. потвърждава: „В медицинското досие на детето не се съдържат данни за консултативни прегледи от други специалисти, освен от анестезиолога.“

Направената проверка установила с категоричност, че в медицинската документация не се съдържали данни за изискани и проведени консултативни прегледи от други медицински специалисти, вкл. педиатър, със Заключение за здравословното състояние на детето, относно прилагането на обща анестезия за лекуване на временните му зъби. Направената проверката установила и, че не били извършени интердисциплинарни дейности с дефиниране границите на отговорност и взаимодействие, като в случая не е изискана и проведена консултация с лекар със специалност по „Детски болести“ преди „взетото решение лечението да се проведе под обща анестезия“ от страна на д-р Г..

При така установеното, извършилият проверката д-р И. К., на длъжност държавен инспектор в дирекция „КМДПП“ на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИАНН/, приела, че с обстоятелството, че д-р Д. Р. Г., в качеството ѝ на лекар по дентална медицина, като не е изисквала консултация от лекар със специалност „Детски болести“, а е извършила лечението на временните зъби на детето А. Г. Р., на 6 г., с обща анестезия, е нарушила чл.

86, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето, който гласи: „Като пациент всеки има право на:„достъпна и качествена здравна помощ“, в частта „качествена здравна помощ“ във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 1 от Закона за здравето, съгласно който: „Правото на достъпна медицинска помощ се осъществява при прилагане на следните принципи: своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ”.

В хода на направената проверка било констатирано и друго нарушение. В Анестезиологичен лист от 04.04.2025 г., който е бил без номер и без записано тегло на детето в кг., била отразена клинична и оперативна диагноза „Pulpitis chr. ulcerosa”. В графа „Свръхчувствителност към”: няма отбелязано. Не е определена кр. група. Планирана операция: „Sanatio dentomm” Циркулация: РСД P-90 RR 105/65. Премедикация с Dormicum per os. Анестезия: обща инхалационна със Sevorane — техника: назална, интубация и обща венозна с Propofol. Апарат: „Дрегер Като“. „Начало - 08:40 ч. Край - 12:20 ч., като около 12:00 е прекратено подаване на Sevorane. Приложения: Gelofusine (заместител на палзмения обем); Lysthenon (миорелаксанти); Arduan (невромускулен блокатор); Fentanyl (наркотилен аналгетик); 02; Ringer 500 ml. (водно-солеви р-р). Под т. 1. Methylprednisolon (кортикостероид) и т. 2. Nivalin, без информация за време на приложение. Компликации: „Няма”. Състояние при напускане на операционната: P 108 RR 123/73. Сатурация не е отбелязана. Съзнание: „в съзнание”. Дишане: спонтанно, ефективно. Записани: д-р Г.; Анестезиолог д-р М., анестезиологична сестра Б..

На 04.04.2025 г. е бил проведен първият етап от лечението на временните зъби на детето от д-р Г., вкл. obturation от фотополимер на зъб 85 и диагноза - Кариес профунда, ендодонтско лечение на зъби с код 74, 75, 84 и отразена диагноза Пулпитис хроника улцероза. По описаното в Становището й, „Денталното лечение започнах около 9:15 ч. приключих около 11:45 ч.“

Същата притежава Диплома за специалност по Терапевтична стоматология, Диплома за специалност по Оперативно зъболечение и ендодонтия, Диплома за специалност по Обща стоматология, но не притежава специалност по Детска дентална медицина.

Направената проверка установила с категоричност, че лечението на зъбите на детето под обща инхалационна със Sevorane и обща венозна с Propofol, включващо obturation от фотополимер на зъб 85 с диагноза - Кариес профунда и ендодонтско лечение на зъби 74, 75, 84 с диагноза Пулпитис хроника улцероза, е извършено от д-р Г..

При така установеното, проверяващите инспектори в дирекция „КМДПП“ на ИАМН, в това число и д-р К., приели, че с обстоятелството, че д-р Д. Р. Г., в качеството ѝ на лекар по дентална медицина, без да притежава специалност по детска дентална медицина и квалификационен курс за лечение на деца под обща анестезия, като е извършила лечението на временните зъби на детето А. Г. Р., на 6 г., под обща анестезия, е нарушила Наредба № 51 от 26 ноември 2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Детска дентална медицина“, Раздел I, т. 6.7. „Съвместно с хирургичен и анестезиологичен екип специалистът по детска дентална медицина след изкаран квалификационен курс за лечение на деца под обща анестезия трябва да може да проведе дентално лечение на дете със специални нужди.“, в частта: „специалистът по детска дентална медицина след изкаран квалификационен курс за лечение на деца под обща анестезия трябва да може да проведе дентално лечение на дете със специални нужди.“, във връзка с чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения.

За констатираните нарушения на жалбоподателя Г. на 02.06.2025г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение, в нейно присъствие който ѝ бил надлежно предявен и връчен. В АУАН е отразено, че нарушенията са били установени на 11.04.2025г. — представляващ последният ден от извършване на проверката, възложена със № РД-13-384/07.04.2025 г. на заместник изпълнителния директор, а същите са извършени на 04.04.2025г. - датата на проведеното лечение под обща анестезия в лечебното заведение „Медикус Алфа СХБАЛ“ ЕООД на адрес: гр. Пловдив, ул. „Велико Търново“ № 21.

По отношение на нарушението от наказателното постановление, квалифицирано по чл. 86, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 1 от Закона за здравето, като момент на извършване на нарушението следва да се приеме именно датата на проведеното лечение, която представлява и последния обективно възможен момент, в който е могла да бъде изискана и проведена необходимата консултация на детето със специалист по „Детски болести“.

В срока по чл. 58г, ал. 1 от ЗАНН постъпило предложение за сключване на споразумение с вх. № 94-00-229/02.06.2025г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпили писмени възражения, които били оставени без уважение като неоснователни.

Въз основа на АУАН Изпълнителният директор на ИАМН - гр. София

издал процесното Наказателно постановление № НП - 42/29.09.2025 г., с което при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от АУАН, на основание чл. 229, ал.1 от Закона за здравето, на жалбоподателя Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лева, за извършено нарушение на чл. 86, ал.1, т. 3 от Закона за здравето във връзка с чл. 81, ал.2, т.1 от Закона за здравето, както и на основание чл. 116к, ал.1 от Закона за лечебните заведения, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300.00 лева, за извършено нарушение на Раздел I, т.6.7. от Наредба № 51/26.11.2010г. за утвърждаване на Медицински стандарт „Детска дентална медицина“ във връзка с чл. 6, ал.1 от ЗЛЗ.

От показанията на актосъставителят И. Д. К., на длъжност държавен инспектор в дирекция „КМДПП“ на ИАМН се установява, че при извършената проверка е установено, че именно д-р Д. Г., в качеството ѝ на лекар по дентална медицина е извършила и провела лечение на детето А. Р. на бг. на 04.04.2025г. с обща анестезия, като в историята на заболяването се съдържат единствено клиничко-лабораторни изследвания от същата дата и амбулаторен лист от нейния преглед, проведен на 10.01.2025г., в който е отразено, че детето отказва лечение по рутинните методи в кабинет. Установено е още, че решението за провеждане на лечението под обща анестезия е взето с оглед обема на денталната патология и поведението на детето, като преди хоспитализацията не е изисквана, назначена и проведена консултация със специалист по „Детски болести“, а в медицинската документация липсват каквито и да е данни за такъв преглед и за здравно заключение относно възможността за провеждане на дентално лечение под обща анестезия. Като същевременно на 26.03.2025г. е направена реимунизация на детето с четири компонентна ваксина. Св. К. обяснява, че именно тази липса обосновава нарушението, свързано с непредоставяне на качествена медицинска помощ. По отношение на нарушението относно професионалните квалификации на жалбоподателя Г., св. К. потвърждава, че лечението е извършено от лекар, който не притежава специалност „Детска дентална медицина“, което е в противоречие с изискванията на приложимия медицински стандарт. Актосъставителят изцяло поддържа всички направени констатации. Актът е съставен въз основа на Заповед № РД-13-384/07.04.2025 г. на заместник изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която е извършена проверка на лечебното заведение „Медикус Алфа СХБАЛ“ ЕООД. Актът е бил съставен в присъствието на

нарушителя, при спазване на законовите изисквания. Нарушителят лично е подписал акта. Съдът дава вяра на показанията на разпитаната в качеството си на свидетел актосъставител. Това е така, тъй като показанията ѝ са логични, последователни, обективно дадени, незаинтересовани от изхода на делото, и се подкрепят изцяло и са в синхрон с другите събрани по делото доказателства, в това число писмените такива. Основания за критика по отношение на тези свидетелски показания не се намериха, а единствено поради служебното му качество - служител на въззиваемата страна, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвежда в показанията си. И това е така предвид липсата на вътрешни противоречия (както вече бе посочено), от друга страна, те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници, както и с писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими в писмените доказателства от АНП. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха тези свидетелски показания, които са вътрешно безпротиворечиви, логични и взаимно допълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетеля.

Компетентността на административно наказващия орган се извлича от приложената по делото Заповед № РД-01-99/16.09.2025г. г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.

Обстоятелствата, посочени в АУАН и издаденото наказателно постановление изцяло кореспондират с другите събрани по делото писмени доказателствени средства - констативен протокол за извършена проверка, разрешение за осъществяване на лечебна дейност, договор за предоставяне на медицински услуги № 25/2025г. , ръчно написана бележка от д-р Г., в която описва, че в медицинското досие на детето не се съдържат данни за консултативни прегледи от други специалисти освен от анестезиолога, дипломи на д-р Г. за Оперативно лечение и ендодонтия, терапевтична стоматология, диплома за завършено висше образование за обща стоматология, амбулаторен лист № 628 на детето А. Р., медицински доклади за дентално лечение, амбулаторен лист № 12 на А. Р., копие на обща снимка на

зъби, детайли за хоспитализация на А. Р. в УМБАЛ Каспела ЕООД Пловдив, становише на д-р Г. .

От приложеният по делото Констативен протокол за извършена проверка № КП-333/17.04.2025г. се установява, че нарушението е констатирано въз основа на Заповед № РД-13- 384/07.04.2025 г. на заместник изпълнителния директор на ИАМН за извършване на извънредна проверка на „Медикус Алфа СХБАЛ“ ЕООД в периода от 07.04.2025г. до 11.04.2025г., във връзка с медийна публикация, относно дете, починало при дентална манипулация.

От амбулаторният лист № 628 на детето А. Р. се установява липса на попълнени данни за общото здравословно състояние на детето.

От амбулаторен лист № 12 на детето А. Р. се установява силно поразено от кариозни лезии съзъбие.

От медицински доклад за дентално лечение на А. Р. 6г., към ИЗ № 628/04.04.2025г. се установява, че лечението е било проведено под обща интубационна трансназална анестезия.

Съдът, като взе предвид така установената фактическа обстановка, намира за установено от правна страна следното:

Подадената жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежно и активнолегитимирана страна, в преклузивния срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН, срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, предвид което е породила присъщия си суспензивен спиращ изпълнението и деволутативен сезиращ съда ефект, и следва да бъде разгледана по същество.

По нарушението по на чл. 86, ал.1, т. 3 от Закона за здравето във връзка с чл. 81, ал.2, т.1 от Закона за здравето.

От събраните по административнонаказателната преписка доказателства, в това число и от показанията на свидетеля К., съдът приема за установено от фактическа страна, че на инкриминираната дата жалбоподателят д-р Г., в качеството си на лекар по дентална медицина, е извършила лечение на временните зъби на малолетен пациент под обща анестезия, в условията на болнично лечебно заведение. Безспорно е установено, че преди вземане на решението за прилагане на обща анестезия и преди самото лечение не е била изискана и проведена консултация с лекар със специалност „Детски болести“, като в медицинската документация липсват данни за цялостна педиатрична оценка на общото здравословно състояние на

детето. Проведен е единствено анестезиологичен преглед.

Съгласно чл. 86, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето всеки пациент има право на достъпна и качествена здравна помощ, а съгласно чл. 81, ал. 2, т. 1 от същия закон това право се осъществява при прилагане на принципите на своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ.

Понятието „качество“ по смисъла на закона не се свежда единствено до техническото извършване на медицинската интервенция, а обхваща цялостния диагностично-лечебен процес, включително вземането на медицински решения при спазване на действащите медицински стандарти, добрата медицинска практика и принципа за минимизиране на риска за пациента.

Прилагането на обща анестезия при малолетен пациент представлява медицинска дейност с повишена степен на риск, поради което изисква комплексна и интердисциплинарна медицинска оценка, включваща освен анестезиологична и педиатрична оценка на общото здравословно състояние. Тази оценка има за цел да обхване особеностите на детския организъм, съпътстващите заболявания, имунния статус и други релевантни медицински фактори, които не попадат изцяло в обхвата на анестезиологичната компетентност.

В конкретния случай липсата на консултация с лекар със специалност „Детски болести“ представлява съществен пропуск в диагностично-лечебния процес, тъй като не са използвани всички необходими и предвидими медицински средства за осигуряване на качествена медицинска помощ. По този начин е нарушен принципът на достатъчност и качество по чл. 81, ал. 2, т. 1 от Закона за здравето.

Правилно и законосъобразно е проведена цялата административнонаказателна процедура по ангажиране на административна отговорност, повдигане на административно обвинение и налагане на административно наказание. В този смисъл не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до ограничаване или нарушаване на гарантираното от закона право на защита на нарушителя или да водят до невъзможност нарушителя да разбере в точно какво административно нарушение е обвинен.

Като лекар по дентална медицина, взела решението за провеждане на лечение под обща анестезия, жалбоподателя Г. има задължението да осигури провеждане на лечебния процес при спазване на всички нормативни и

професионални изисквания. Непредприемането на необходимите действия за осигуряване на интердисциплинарна медицинска оценка представлява виновно неизпълнение на това задължение, осъществено най-малко при форма на непредпазливост.

Наложената глоба в размер на 100 лева, определена на основание чл. 229, ал. 1 от Закона за здравето, е в законово предвидения минимален размер и е съразмерна с характера на установеното нарушение. Същата съответства на целите на административното наказание – превенция и въздействие върху правосъзнанието на медицинските специалисти с оглед стриктното спазване на изискванията за качество на медицинската помощ.

Няма доказателства и не са налице основания да се приеме извършеното нарушение за маловажно.

С оглед изложеното съдът намира, че наказателното постановление в тази му част е законосъобразно, издадено при правилно приложение на материалния закон и при липса на съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде потвърдено по нарушението на чл. 86, ал.1, т. 3 от Закона за здравето във връзка с чл. 81, ал.2, т.1 от Закона за здравето.

По нарушението на Раздел I, т.6.7. от Наредба № 51/26.11.2010г. за утвърждаване на Медицински стандарт „Детска дентална медицина“ във връзка с чл. 6, ал.1 от ЗЛЗ.

От събраните по делото доказателства съдът намира, че административнонаказателната отговорност е ангажирана при неправилно приложение на материалния закон, поради което същата се явява незаконосъобразна.

Административнонаказващият орган е приел, че е налице нарушение на т. 6.7 от Раздел I на Наредба № 51 от 26.11.2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Детска дентална медицина“, като е възприел, че извършеното дентално лечение под обща анестезия е следвало да бъде осъществено от специалист по детска дентална медицина с преминат квалификационен курс за лечение на деца под обща анестезия. Този извод обаче е направен без да е установена и доказана една от задължителните предпоставки за приложимост на цитираната разпоредба, а именно – че лекуваният пациент е „дете със специални нужди“.

Разпоредбата на т. 6.7 от Наредба № 51/2010 г. има квалификационен характер и урежда изискванията към компетентността на специалиста само

при лечение на дете със специални нужди под обща анестезия, но не съдържа легална дефиниция на понятието „дете със специални нужди“, нито въвежда презумпция, че всяко дете, лекувано под обща анестезия, попада в тази категория. Следователно наличието на „дете със специални нужди“ представлява елемент от фактическия състав на твърдяното нарушение, който подлежи на доказване от административнонаказващия орган.

В случая в наказателното постановление липсват каквито и да е фактически констатации, медицински данни или правни изводи, от които да се установява, че конкретното дете притежава характеристики, обуславящи квалификацията му като „дете със специални нужди“ по смисъла на приложимото право. Не са ангажирани доказателства за наличие на физически, психически, интелектуални или други трайни състояния, които да обективират подобен статус. Извеждането на такова качество единствено от обема на денталната патология, негативното поведение на детето или от необходимостта от прилагане на обща анестезия представлява неправомерно разширително тълкуване на санкционна норма, което е в противоречие с основните принципи на административнонаказателното право. Недопустимо е чрез тълкуване да се разширява приложното поле на административнонаказателна разпоредба, както и да се дописват елементи от фактическия състав, които законодателят не е предвидил изрично.

Допълнително следва да се отбележи, че административнонаказващият орган е приложил нормата при липса на доказан факт, като е приел, че пациентът е „дете със специални нужди“, без това да е установено по делото. Така е нарушен принципът на стриктно прилагане на административнонаказателните разпоредби и е ангажирана отговорност при неизяснени съставомерни предпоставки.

При така установеното съдът приема, че липсва съставомерност на деянието от обективна страна, поради което не са налице предпоставките за ангажиране на административнонаказателна отговорност, а наказателното постановление в тази му част следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Относно възражението на жалбоподателя, че вместо Наредба № 51 от 26 ноември 2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Детска дентална медицина“ следва да се приложи Наредба № 50 от 26 ноември 2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Хирургия“, като според него двете наредби позволяват извършването на процесните дейности от лице с

придобита специалност по „Оперативно зъболечение и ендодонтия“, съдът намира за неоснователно.

В случая правилно е приложена Наредба № 51 от 26.11.2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Детска дентална медицина“, тъй като случаят включва лечение на дете, което попада изцяло в сферата на детската стоматология и изисква спазване на специфичните изисквания за безопасност и квалификация, необходими да осигурят безопасността и медицинската защита на детския пациент, включително чрез изискването за междудисциплинарна консултация.

Следва да се посочи, че определящ за приложимостта на медицинския стандарт е възрастта на пациента и характерът на оказаната дентална помощ, а не конкретната придобита стоматологична специалност на лекуващия лекар. Притежаването на други стоматологични специалности, включително „Оперативно зъболечение и ендодонтия“, не освобождава лицето от приложението на Наредба № 51, когато предметът на лечението попада изрично в обхвата на компетентността, регулиран от стандарта. Наредба № 50 не отменя и не променя тези императивни изисквания, тъй като тя регламентира общите хирургични и ендодонтски дейности, но не третира специфично безопасността и квалификацията при лечение на деца. Следователно приложението на Наредба № 51 е законосъобразно и не съставлява неправилно прилагане на материалния закон.

Поради изложеното възражението относно неприложимостта на Наредба № 51/2010 г. се явява неоснователно, като съдът приема, че същата представлява приложимия нормативен акт. Независимо от това, при липса на доказателства, установяващи качеството „дете със специални нужди“, не е осъществен фактическият състав на нарушението по т. 6.7 от Наредбата, поради което административнонаказателната отговорност не може да бъде ангажирана.

Предвид гореизложеното, разноски се дължат по съразмерност. За въззиваемата страна такива не са сторени, не са и поискани. За жалбоподателя не следва да се присъждат доколкото няма доказателства за сторени такива. Следователно разноски не се дължат на нито една от страните.

Предвид гореизложеното, Районен съд- Пловдив

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 42 от 29.09.2025г. издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН) гр. София, в частта, с което на основание чл. 229, ал.1 от Закона за здравето, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лева, за извършено нарушение по т. 1. от НП на чл. 86, ал.1, т. 3 от Закона за здравето във връзка с чл. 81, ал.2, т.1 от Закона за здравето.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42 от 29.09.2025г. издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН) гр. София, в частта, с което на основание чл. 116к, ал.1 от Закона за лечебните заведения, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300.00 лева, за извършено нарушение т. 2. от НП на Раздел I, т.6.7. от Наредба № 51/26.11.2010 г. за утвърждаване на Медицински стандарт „Детска дентална медицина“ във връзка с чл. 6, ал.1 от ЗЛЗ, като незаконосъобразно.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд гр.Пловдив, по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____